

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 42/2015
13.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца Т.М. из А., чији су пуномоћници В.Д., Ф.Д. и Љ.Д., адвокати из Н., против туженог Јавног предузећа за путеве и стамбено комуналну делатност Општине Алексинац из Алексинца, чији је пуномоћник М.Ж., адвокат из Р., А., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2868/13 од 08.07.2014. године, на седници одржаној 13.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 2868/13 од 08.07.2014. године, у ставу првом изреке и предмет у том делу враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Основни суд у Нишу, Судска јединица у Алексинцу, пресудом П1 2823/12 од 01.07.2013. године, исправљене решењем тог суда П1 2823/12 од 03.10.2013. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду број 1018 од 18.09.2012. године и обавезе тужени да врати тужиоца на посао и распореди на радно место које одговара степену његове стручне спреме са свим правима из радног односа од 18.09.2012. године па до враћања на посао, као и да му накнади трошкове поступка.

Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж1 2868/13 од 08.07.2014. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Нишу, Судска јединица у Алексинцу П1 2823/12 од 01.07.2013. године, исправљене решењем истог суда од 03.10.2013. године (став први изреке). Одбио је захтев туженог за накнаду трошкова одговора на жалбу (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у име тужиоца, ревизију је благовремено изјавио његов пуномоћник адвокат В.Д., због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

У име туженог, његов пуномоћник је благовремено поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у побијаном делу, на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), а у вези члана 23. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/14), па је утврдио да је ревизија тужиоца основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на одређено време, на основу уговора о раду број 351 од 03.09.2007. године, да би накнадно закљученим анексима овог уговора засновао радни однос на неодређено време, обављајући код туженог различите послове, док је последњим анексом број 6 од 22.06.2011. године, распоређен на радно место руководиоца Одељења машинских и браварских радова. Оспореним решењем број 1018 од 18.09.2012. године, тужиоцу је престао радни однос код туженог отказом уговора о раду, на основу одредбе члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду, зато што је услед организационих и економских промена код туженог престала потреба за радом тужиоца, док тужени није могао обезбедити тужиоцу обављање других послова. Тужени је исплатио тужиоцу отпремнину. У том периоду, по истом основу отказан је уговор о раду за мање од десет запослених, тако да није донесен програм за решавање вишка запослених. Доношењу оспореног решења је претходило поступак измене Правилника о организацији и систематизацији радних места код туженог и то Правилника о изменама Правилника о организацији и систематизацији радних места број 854 од 10.08.2012. године, којим је брисано дељење машинских и браварских радова, као и радно место тужиоца, док је изменама број 986 од 10.09.2012. године, промењена стручна спрема за радно место инжињера градилишта, тако што је уместо дотадашње више школске спреме са шестим степеном стручне спреме, предвиђена висока школска спрема са седмим степеном стручне спреме. Управни одбор туженог је дао потребну сагласност на наведене измене Правилника о систематизацији радних места.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиоца.

Другостепени суд је закључио да је првостепени суд правилно применио материјално право када је одбио тужбени захтев тужиоца, јер је побијано решење донето у складу са одредбом члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05 и 54/09), као и да су неосновани жалбени наводи тужиоца у погледу упражњеног радног места инжињера градилишта за које је била предвиђена виша школска спрема коју тужилац има, с обзиром на то да су правилници о систематизацији измењени а председник управног одбора дао сагласност на све измене.

Међутим, овакав закључак другостепеног суда за сада се не може прихватити као правилан, због чега су основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, на који ревизијски разлог овај суд пази и по

службеној дужности на основу члана 408. ЗПП, што је за последицу имало да је чињенично стање непотпуно утврђено.

Правилником о изменама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места број 96 од 10.09.2012. године, у Одељењу одржавања путева, улица и комуналних објеката за инжењера градилишта је измењена стручна спрема, тако да је уместо „виша VI степен“, замењена у „висока VII степен“ (члан 2) и предвиђено да овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања на огласној табли предузећа, као и да се објављивање врши по добијању сагласности Управног одбора предузећа (члан 5). Из наведеног Правилника, здруженог списима, произилази да је објављен 11.09.2012. године.

Одредбом члана 196. став 1. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“, број 98/06), прописано је да, закони и сви други општи акти, објављују се пре ступања на снагу. Одредбом члана 197. став 1. Устава Републике Србије, да, закони и сви други општи акти не могу имати повратно дејство. Одредбом става 2. овог члана, да, изузетно само поједине одредбе закона, могу имати повратно дејство, ако то налаже општи интерес утврђен при доношењу закона.

Дакле, не може се за сада прихватити закључак другостепеног суда да су неосновани наводи жалбе тужиоца у погледу упражњеног радног места инжењера градилишта, с обзиром на то да наведени правилник од 10.09.2012. године, није ступио на снагу, односно почео да се примењује у време доношења оспореног решења од 18.09.2012. године. Оспорено решење је донето седмог дана од дана објављивања правилника на огласној табли туженог.

У поновном поступку, другостепени суд ће поступајући по примедбама из овог решења, ради правилне примене материјалног права утврдити да ли је у моменту доношења оспореног решења радно место инжењера градилишта било упражњено и да ли је тужилац могао бити премештен на то или друго радно место у складу са својом стручном спремом, имајући у виду и остале ревизијске наводе, па донети нову, правилну и закониту одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 416. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**